

و درنگ **طو** بالفتح دراز شدن کلاه و بر آمدن رود و بر شدن آب دریا **طمو**
 بالفتح و بالضم و تشدید او گوشت بختن و بریان کردن و رفتن و لگ کردن **ح الیاری**
 بالکسر و بالفتح استان بهایم و سباع **طوی** بفتح میانه از **طای** آمده از حیاتی
 ظاهر شوند بر کسی ناکاه **طریانی** چیزی که دانسته شود که از کجی آن **طای** از خود
 گذرند **طیالی** اگر نماند بهمانی رود و سبب لطیف و میان آن گذشت **طی**
 همان طوکله **طی** آب پاکیزه که در یک کوزه در ریای بر **طی** طایح
طی بفتح میانه و بوز و بند و بوسی که قضا آن دارند **طای** بفتح میانه
یاب الطار **ح الیاطی** بالکسر همان **ح طای** بالفتح و فتح از **طای**
 جمع ظرف **طی** بالفتح جانور است چون کبک بوی کند دارد **طلماء** بالفتح شب
 تاریک تاریکی **طی** بالکسر و در آخر شب و در وقت میان دو آب خوردن
طی و همچنین تشدید شدن **طار** بالکسر تشدید آن جمع همان **ح الیاطاب**
 بالفتح و سکون نیزه بانگ و فریاد که در آستان و ستر کردن و آواز نیزه بانگ
 ست شدن و کسی که خواه از آن کسی در خانه داشته باشد و آنرا حلق آن کسی بگوید
 و بدین معانی یافت نیز آمده **طیاطاب** بفتح هر دو طای و طیب است که در طب است
 میشود **طریب** بالفتح و کراهه فراخ ماکوه نوره و زمین بسته که بلبه برآمده باشد
 خراب جمع و همچنین و تشدید ماکوه سبط بر گوشت **طینت** بالفتح بالکسر جمع
طینوب بالفتح نمانست ساق از قدم و نهایت استخوان ساق و میخ در سوراخ نیزه
 که در حی استخوان را سوراخ کند زده باشد **ح التلایطیبه** بالفتح ایسوی ماده و
 و فرج زن و فرج قرآن و ایشان یا ایشان خورد و فرج **طیبه** بالفتح و فتح با
 و بنا بر تیره و دم شیره و ستان **طرافه** بالفتح زیر کشتن **طمیننه** برون سفینه
 موجود وزنی که در هودج باشد نظایر و اطفا و دفعن بعضی جمع **طفره** بالفتح
 ناخته

ناخته **ظله** بالضم تاریکی ظلمات بالضم و فتح لام و سکون آن جمع و ظلمات تکلفه
 شکم و رحم و مشتمه و بعضی گفته اند ظلمه شکم و رحم و پشت **ظله** بالضم و تشدید لام
 یا بان و آنچه سایه کند و هر چه بدان از حرارت و برودت پناه برند چون صدف
 جز آن و بر بی کسی سایه **ظلمه** بالکسر برون و روی جامه خرا و بطایره و بالفتح تویی
 شدن **ظهوره** بفتح روزگرم **ظهور** چشم برون آمده و چشمه که آب در نیم روز خورد و آب
 در آوردن شتر در وقت نیم روز و شتر ماده تویی پشت **ظهره** بالکسر و بفتح این پشت
 و شام خانه و مردم خانه **ح الیظله** بالفتح و سکون نیزه و دیگر رفتن برای طفل
 و مهربان شدن **ظی** بالکسر سکون نیزه و در از حیوان و انسان که برای طفل کند
 و مهربان بر طفل حکمی و سکون گذر بملوی دیوار گذارند و یکی نشانه **ظی** بالکسر
 و در آخره یعنی شتر ماده است و آن مخرقه است که بر مینی شتر بندند تا بوی بوی دیگر
 نداند **ظوار** بالضم و در آخره و گوشت گمان بالا از سوزن خاکمان که در آن سرچوکه میزند
 و ناخن چشم و قاعه است و یکس و بالفتح و مین کسی را در اختیار زمین هموار عافان
 و ناخن شدن در چشم و قیر و ز شدن **ظفار** بالفتح و کسر صفت در مین که خوب
 و جمع خوب بدان منظور است و قاعه است و قاعه است و قاعه است و قاعه است
 پس بوی خوش که آنرا **ظفار** نیز گویند و اطباء **ظفار** لطیف گویند و باقی آنرا
 ناخن دیو گویند و بندی **ظفر** بالضم تمام نردال و صلوة **ظفر** بالضم و بفتح
 پشت دستوران سوزنی و بار و جانب کوناه از بر مرغ **ظفر** بالضم جمع و راه دست
 و مان یاد و مو صفت فر کردن بجزئی و زمین بلند و درشت و لفظ **ظفر** و بطن تاول
 آن و حدیث و چیز چیزی که از کسی خالی باشد و بفتح این در پشت **ظفر** هم پشت و
 یا یارده جمع و معراده و انگشت او در کت **ظفر** بالضم جاب کوناه از بر مرغ
 هم پشت و موافق شدن و کشتن مردوزن را که تو بر من همچو پشت مادر می و این

نیک بایه **ظفر** بالضم
 نماند **ظفر** بالکسر
 و تشدید را طرز تحقیق مشک
 یا مشک سعد و غیره